

La pel·lícula de

'l'escàndol

La gran polèmica generada a França per les escenes sexuals i violentes explícites de la pel·lícula 'Baise-moi' (que podríem traduir per 'carda'm'), arriba ara als Països Catalans. De moment, l'estrena de la cinta ha estat ajornada indefinidament per la seua distribuïdora després de veure que el Ministeri de Cultura l'havia classificada 'X'.

Baise-moi està dirigida per Virginie Despentes i Coralie Trinh Thi. Es basa en una novel·la que la primera va escriure en tan sols quatre setmanes, i conta sense embuts la dura vida d'un parell de marginades socials que sobreviuen a base de petits atracaments, fins que un dia es veuen embolicades en una espiral de violència de la qual no poden fugir. Els abusos sexuals, el crim i la delinqüència urbana són retratats amb tota la cruesa possible, en un intent de trasmetre a l'espectador l'angoixa vital de les seues dues protagonistes. La factura tècnica de *Baise-moi* reforça aquest to escabros. "Volia que fóra un film com la vida mateixa: implacable", ha comentat Virginie Despentes, una de les realitzadores. "Perquè la pel·lícula s'abstinguera de recórrer a qualsevol artifici, treballàrem amb un equip tècnic reduït, amb llum natural, amb actors no professionals i utilitzant el format de vídeo."

Però a més a més de les gràfiques i impactants escenes de violència crua, *Baise-moi* inclou imatges de sexe molt explícites, directament pornogràfiques, potser a causa de la vinculació d'algunes de les seues responsables amb el gènere X. Així, una de les intèrprets, Karen Bach, és una de les actrius porno més populars de França i ha treballat —sota el pseudònim de Karen Lancume— per a directors com Marc Dorcel o Mario Salieri. També una de les seues realitzadores, Coralie Trinh Thi, és una experta actriu de cinema de terror de sèrie B i, sobretot, de *hardcore X*: ha intervingut en més de cent pel·lícules per a adults. Per la seua banda, les novel·les de Virginie Despentes sempre

han anat acompanyades d'una aurèola d'escàndol perquè aborden l'erotisme d'una manera directa i llibertina. Seues són *Les chiennes savantes*, *Les jolies choses* i *Mordre au travers*, totes publicades entre 1998 i 1999.

Polèmica a França. *Baise-moi* es va estrenar a tot França el 1999 i va ser classificada per a majors de setze anys. Poc després, Promouvoir, una associació de defensa de la família, va presentar una denúncia als tribunals en què acusava el film d'excessivament violent i obertament pornogràfic. Arran de la polèmica desfermada per la denúncia, el Consell d'Estat francès va anul·lar el seu permís d'exhibició, i va relegar l'explotació del film al gueto de les sales X, decisió que va generar un debat molt acalorat en la societat francesa. Els detractors acusen la pel·lícula de porqueria pornogràfica, mentre que els defensors no toleren que una obra d'art siga censurada impunement. Entre aquests darrers es trobaven dos-cents noms il·lustres de la cultura francesa (entre ells, directors de la talla de Jean-Luc Godard o Claude Berri) que han firmat públicament un escrit a favor de *Baise-moi*.

Actualment, la pel·lícula s'exhibeix amb la classificació de "solament per a majors d'edat" en petits circuits d'art i assaig, però està pendent que la ministra de Cultura francesa, Catherine Tasca, revise la normativa sobre la prohibició de pel·lícules a menors de 18 anys que s'aplica al cinema X. La pàgina web oficial de *Baise-moi* (www.baisemoilesite.com) tampoc no ha pogut salvar-se de l'escàndol i, a hores d'ara, es troba tancada temporal-

OLIVIER MILEAN

A l'esquerra, Coralle Trinh Thi, una de les directors de *Baise-moi*. Sobre aquestes ratlles, dues escenes de la pel·lícula. La cinta ha generat gran escàndol a França, i l'estrena a casa nostra s'ha ajornat indefinidament.

ment per causes encara no justificades. A l'estat espanyol, *Baise-moi* es va exhibir sense pena ni glòria en la 38a edició del Festival Internacional de Cine de Gijón, però posteriorment va ser classificada X pel Ministeri de Cultura i l'exhibició prevista al Festival de Cinema de Logronyo va ser sobtadament suspesa.

La restricció de l'explotació comercial del film a les sales X ha forçat la seua distribuïdora, Alta Films, a ajornar-ne indefinidament l'estrena al nostre país, prevista en principi per al 12 de gener. Oficialment no faciliten el dossier de premsa i prefereixen refrigerar el tema: pretenen que els mitjans de comunicació no esbomben més l'escàndol.

Cinema i sexe. La polèmica generada per *Baise-moi* no és nova. El cinema convencional ha recorregut al sexe com a recurs narratiu en infinitat d'o-

casions. Realitzadors de prestigi no han dubtat a incloure en les seues pel·lícules escenes pornogràfiques, fet que ha suscitat una gran polèmica, tant social com cultural. L'italià Bernardo Bertolucci va veure com *L'últim tango a París* (1972) era prohibit en diversos països per una escena en què Marlon Brando simulava penetrar analment Maria Schneider. Pier Paolo Pasolini va ser titllat de sacríleg i de provocador per la descarnada violència de *Salò o le 120 giornate di Sodoma* (1975), Marco Bellochio quasi acaba a la presó per rodar una fel·lació en *Le diable au corps* (1986) i l'any passat, Lars von Trier va tornar a moure enrenou amb *The Idiots*.

El cas més recent és el de la també francesa *Romance X* (1999), ja que la seua directora, Catherine Breillat, va comptar amb l'actor porno Rocco Siffredi per a rodar les escenes de sexe explícit. L'actor italià és famós en

tot el món per la tremenda fogositat que imprimeix a les escenes eròtiques i per l'extraordinària mida del seu membre viril.

També s'ha produït el cas contrari. Ocasionalment, determinades pel·lícules classificades X han saltat dels circuits pornogràfics a què es trobaven relegades i s'han donat a conèixer a tot el món gràcies a la seua incontestable qualitat. Són casos excepcionals, com *Devil in Miss Jones* (1972) o *Behind the green door* (1973), dos bons exemples de cinema *underground* nord-americà de la dècada dels setanta. Fins i tot *Memories within Miss Aggie*, una estranya cinta *hardcore* dirigida per Gerard Damiano, va ser nominada el 1974 a tres premis Oscar de l'Acadèmia de Hollywood. Un cas realment atípic en tota la història del cinema per a adults.

Manuel Valencia